

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 001562 09 Кж 2
Бања Лука, 16.02.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу које чине судија Реџиб Бегић, као предсједник вијећа, а судије Војислав Димитријевић и Горана Микеш, као чланови вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Ж. В., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ“, број 44/76, 36/77, 56/77, 34/84, 37/84, 74/87, 57/89, и 3/90) у вези са чланом 4. став 1. Кривичног закона Босне и Херцеговине („Службени гласник Босне и Херцеговине“, број 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 12/09 и 16/09), одлучујући о жалби браниоца оптуженог која је изјављена против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 001562 09 К од 20.10.2009. године, на сједници вијећа која је одржана 16.02.2010. године, на чијем су јавном дијелу присуствовали замјеник главног републичког тужиоца Бранка Милошевић, оптужени Ж. В. и његов бранилац Н. Б., адвокат из Б. Л., донио је

П Р Е С У Д У

Дјелимичним уважавањем жалбе браниоца оптуженог Ж. В., преиначава се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 001562 09 К од 20.10.2009. године и то у одлуци о казни, тако што се оптуженом Ж. В., за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, за које је оглашен кривим том пресудом, изриче казна затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју казну му се урачунава вријеме проведено у притвору почев од 15.6.2009. године, па надаље, док се у погледу одлуке о трошковима поступка ова жалба одбија, а побијана пресуда потврђује.

У преосталом, а непобијаном дијелу пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 001562 09 К од 20.10.2009. године остаје неизмјењена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 001562 09 К од 20.10.2009. године (у даљем тексту: побијана пресуда) оглашен је кривим оптужени Ж. В. због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ) у вези са чланом 4. став 1. Кривичног закона Босне и Херцеговине, на начин чињенично поближе описан изреком те пресуде, те је примјеном тог законског прописа, те одредби

члана 33., 38. и 41. КЗ СФРЈ осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) година. На основу одредбе члана 50. став 1. КЗ СФРЈ оптуженом је у изречену казну затвора урачунато вријеме проведено у притвору почев од 15.6.2009. године, па надаље. На основу одредбе члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку - пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број 100/09) оштећени С. Б. и остали чланови породице оштећеног С. Б.1 са имовинско-правним захтјевом упућени су на парнични поступак. Оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 121,20 КМ, судски паушал у износу од 300,00 КМ, те трошкове поступка који се односе на награду и нужне издатке његовог браниоца по службеној дужности, чији износ ће бити одређен посебним рјешењем, а на основу одредбе члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку - пречишћени текст, у вези са чланом 96. став 1., 2. и 3. и члана 97. став 2. истог закона, а које је оптужени дужан платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Против побијане пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, побијајући је због одлуке о кривичној санкцији и трошковима поступка, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће оптуженом бити изречена најблажа казна затвора и ослобађањем оптуженог дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

На сједници вијећа бранилац оптуженог, Н. Б., адвокат из Б. Л. је изнио жалбу остајући у цијелости код датог приједлога. Присутни оптужени Ж. В. се је сагласио са излагањем и приједлозима свога браниоца.

Замјеник главног републичког тужиоца је предложила да се жалба браниоца оптуженог као неоснована одбије.

Испитујући побијану пресуду у оном дијелу у којем се побија жалбом, а у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку - пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број 100/09), овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Образложењем побијане пресуде поменуте су све околности које су од значаја приликом одмјеравања казне, а у смислу одредбе члана 41. став 1. КЗ СФРЈ, који законски пропис се у овој кривичној ствари примјењују на темељу одредбе члана 4. Кривичног закона Босне и Херцеговине, као закон који је био на снази у вријеме извршења дјела. Жалбом браниоца оптуженог се не уводи нити једна нова околност, већ се замјера побијаној пресуди да није дат одговарајући значај наведеним околностима.

Тако, признање оптуженог, које жалба ставља у први план, и по оцјени овога суда је околност којој треба дати посебан значај. Код кривичних дјела против човјечности и међународног права, признање има посебан значај, обзиром да оно доприноси помирењу. Признање доприноси и сазнању истине, што може бити од значаја за породицу оштећеног. Не треба заборавити и то да признање знатно умањује трошкове кривичног поступка. Према томе, по оцјени овога суда дато признање није у потребној мјери вредновано кроз изречену казну.

Питање протеча времена након извршења дјела, на коју чињеницу се такође указује жалбом, по оцјени овога суда има ограничен значај. Треба имати у виду да је ријеч о кривичном дјелу за које кривично гоњење и извршење казне не застарјева (члан 100. КЗ СФРЈ и члан 19. Кривични закон Босне и

Херцеговине), што само по себи показује колики и какав значај протекну времена даје законодавац. Стога, нема разлога да се протекну времена послуже извршења дјела придаје већа пажња код одмјеравања казне, него што је то учинио првостепени суд.

Овај суд није прихватио тврдње изнесене у жалби које се односе на сам начин извршења дјела и њихов утицај на изречену казну. Признањем кривње оптужени се је у смислу одредбе члана 245. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку - пречишћени текст одрекао права на суђење. Ово има за последицу да приликом одмјеравања казне лицу које је признано кривњу, суд може узети у обзир само чињенице које су обухваћене изреком пресуде, а што је првостепени суд у побијаној пресуди на исправан начин и учинио.

Имајући напријед изнесено у виду, иако се ради о тешком кривичном дјелу, које је као такво и дефинисано одредбом члана 142. став 1. КЗ СФРЈ овај суд је мишљења да конкретни појавни облик, а посебно у свјетлу датог признања оптуженог оправдава изрицање нешто блаже казне од оне изречене побијаном пресудом. Цијенећи све изнесене околности које су од утицаја приликом одмјеравања казне у смислу одредбе 41. став 1. КЗ СФРЈ, овај суд сматра да изрицање казне затвора у трајању од 6 (шест) година представља довољну и потребну мјеру казне за остварење сврхе кажњавања прописане одредбом члана 33. КЗ СФРЈ у свим њеним сегментима.

Одредбом члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку - пречишћени текст је прописано да „суд може ослободити оптуженог дужности да накнади у цјелини или дјелимично трошкове поступка“, „ако би њиховим издржавањем било доведено у питање издржавање оптуженог или лица које он издржава“. Из ове законске одредбе произилази да суд није обавезан да испитује да ли оптужени има довољну имовину из које би се могли наплатити трошкови поступка. Напротив, ова чињеница нема утицај како се то жалбом предлаже, обзиром да ће оптужени као човјек са радном способношћу бити у могућности да својим радом стекне довољна средства за измирење обавезе садржане у изреци побијане пресуде.

Ради свега изнијетог овај суд је, дјелимичним уважавањем жалбе браниоца оптуженог у погледу одлуке о казни, преиначио побијану пресуду у смислу одредбе члана 328. став 1. Закона о кривичном поступку - пречишћени текст, у одлуци о казни, на начин описан у изреци ове пресуде. Са друге стране у погледу одлуке о трошковима поступка жалбу браниоца оптуженог је ваљало као неосновану одбити, а побијану пресуду потврдити на основу овлашћења прописаног одредбом члана 327. цитираног законског прописа.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Реџиб Бегвић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић